

במה אשה פרק ששי שבת

סג.

עין משפט
נר מצוה

כט א מיי פייט מהל' שנת
הלכה א' פסג' לאלוין
עושי' ע"י א"ה סוף
פ"י:
ג ב מיי פייט מהל' מלכס'
הלכה ב':
גא ג מיי פייט מהל' משוזה
הלכה ג':
גב ד מיי פייט מהל' מ"ע
הלכה ד' עושי' ע"י ד'
רמע סוף ג':
גה ה מיי פייט מהל' דעות
הלכה ד' ג':
גו ו מיי פייט מהל' רומ'
הלכה ד':

בין חרדלי במסב רחב או במסב קצר בחבר טוב או בחבר רע א"ר חסדא וכולן לזנות אמר רחבה אמר רבי יהודה עצי ירושלים של קינמון היו ובשעה שהיו מסיקין מהן ריחן נודף בכל ארץ ישראל ומשחרבה ירושלים נגזזו ולא נשתיר אלא כשעורה ומשתכח כגזאי דצימצמאי מלכתא: **מתני' אלא יצא האישי לא בסייף ולא בקשת ולא בתריס ולא באלה ולא ברומח ואם יצא חייב חטאת רבי אליעזר אומר תכשיטין הן לו וחכ"א אינן אלא לגנאי שנאמר וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות ואלא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה בירית טהורה ויוצאין בה בשבת ככלים טמאים ואין יוצאין בהן בשבת: **גמ'** מאי באלה א"ר קולפא ר' אליעזר אומר תכשיטין הן לו: תניא אמרו לו לרבי אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן לפי שאינן צריכין שנאמר לא ישא גוי אל גוי חרב ותהוי לגוי בעלמא אמר אביי מידי דהוה א"ר אשרגא כטיהרא ופליגא דשמואל דאמר שמואל א"ר אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גלויות בלבד שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ מסייע ליה לרבי חייא בר אבא דא"ר חייא בר אבא אבל הנביאים לא נתבאו אלא לימות המשיח אבל העולם הבא עין לא ראתה אלהים וזולתך ואיכא דאמרי אמרו לו לר' אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן אף לימות המשיח אינן בטלין היינו דשמואל פליגא דר' חייא בר אבא אל אביי לרב דימי ואמרי לה לרב אריא ואמרי לה רב יוסף לרב דימי ואמרי לה לרב אריא חרבך על ירך גבור הודך והדרך אל רב כהנא לומר ברביה א"ר דרב הונא בדבריה תורה כתיב אל ל אינן מקרא יוצא מידי פשוטו א"ר כהנא כד הוינא בר תמיני סרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מידי פשוטו עד השתא מאי קמ"ל דליגמר איניש והדר ליסבר: סימן זרות: א"ר ירמיה א"ר אלעזר שני תלמידי חכמים המחזירין זה לזה בהלכה הקב"ה מצליח להם שנאמר והדרך צלח אל תקרי והדרך אלא והדרך ולא עוד אלא שעולין לגדולה שנאמר צלח רבב יכול אפילו שאל לשמה תלמוד לומר על דבר אמת יכול אם הגינס דעתו ת"ל וענוה צדק ואם עושיין כן זוכין לתורה שניתנה בימין שנאמר ותורך גוראות ימינך רב נחמן בר יצחק אמר זוכין לדברים שנאמרו בימינה של תורה דאמר רבא בר רב שיאל ואמרי לה אמר רב יוסף בר חמא א"ר ששת מאי דכתיב אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד אלא בימינה אורך ימים איכא עושר וכבוד ליכא אלא למיימינין בה אורך ימים איכא וכ"ש עושר וכבוד למשמאלים בה עושר וכבוד איכא אורך ימים ליכא א"ר ירמיה אמר ר' שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים הנחזין זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מקשיב להן שנאמר אז נדברו יראי ה' וגו' אין דיבור אלא נחת שנאמר ידבר עמים תחתיו מאי ולחושבי שמו א"ר אמי אפילו חישב לעשות מצוה וגאנס ולא עשה מעלה עליו הכתוב כאילו עשה א"ר חנינא בר אידי כל העושה מצוה כמאמרה אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר שומר מצוה לא ידע דבר רע א"ר אסי ואיתימא ר' חנינא אפילו הקב"ה גוזר גזירה הוא מבטלה שנאמר באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה וסמוך ליה שומר מצוה לא ידע דבר רע אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים מקשיבים זה לזה בהלכה הקדוש ב"ה שומע לקולן שנאמר והיושב בגנים חברים מקשיבים לקולך השמעני ואם אין עושיין כן גורמין לשכינה שמתלקת מישראל שנאמר ברח דודי ודמה וגו' אמר רבי אבא א"ר שמעון בן לקיש שני ת"ח המדגילים זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא אורבין שנאמר ודגלו עלי אהבה אמר רבא והוא דידי עי צורתא דשמעתא והוא דלית להו רבה במתא למיגמר מיניה א"ר אבא א"ר שמעון בן לקיש יגדלו המלוה יותר מן העושה צדקה ומטיל בכים יותר מכולן א"ר אבא אמר ר' שמעון בן לקיש האם תלמיד חכם נוקם ונוטר כנחש הוא חגריהו על מתניך אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכונתו אמר רב כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש ואמרי לה אמר רב אסי אמר ר' אבא אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש יכל המגדל כלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמס מרעהו**

א) סוף מ"ג ב' ז"ל לא
ב) וברי' העורך מהל' אלה
קולפ' פ"י דומה למקל וכו'
וראש' עגול כמו מדור וכו'
ע"ש ד' ופ"י שגט שמכין
בו וראש' ע"ש ב' וזכריה
כתיב ישאון ו' חולין ס'
א) כתיב ל' לקמן קולפ'
ב) סמך סה. סמך סה. ל' ז' ז'
ח) י"ב דרבינא ו' ויבנות
יא) דה"ל ו' מסת יא'
כ) כתיב ו' קדושין מ' ע"ש
ל) ותיק וז' ב"מ פה'
מ) ותיק מוס' ע"ז כב' ד"ה
נרנא וכו' שהשני אפריס'
רש"י דהכא ו' ותיק מוס'
ע"ז סה' ו' וז"ל וז"ל
ע) פסחים נג' ו' ו' וז"ל
ואר"ל ו' וז"ל ר' שמעון בן
לקולן ו' וז"ל ו' וז"ל
א) כתיב ד' דוקין ויבין
ו' ותיק רש"י לקמן פס'
ד"ה למימינין ו' וז"ל וז"ל
כ) ו' ותיק מוס' פסחים ו'
ד"ה מהל' שיר תוס' מגילה ת'
ד"ה אין בין ומיני שט על
ההליון.

תורה אור השלם

- 1 ופסג' בין הגורם והוכיח לעמים רבים ובתרו חרבותם לאתים ותנייתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה בירית טהורה ויוצאין בה בשבת ככלים טמאים ואין יוצאין בהן בשבת: **גמ'** מאי באלה א"ר קולפא ר' אליעזר אומר תכשיטין הן לו: תניא אמרו לו לרבי אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן לפי שאינן צריכין שנאמר לא ישא גוי אל גוי חרב ותהוי לגוי בעלמא אמר אביי מידי דהוה א"ר אשרגא כטיהרא ופליגא דשמואל דאמר שמואל א"ר אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גלויות בלבד שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ מסייע ליה לרבי חייא בר אבא דא"ר חייא בר אבא אבל הנביאים לא נתבאו אלא לימות המשיח אבל העולם הבא עין לא ראתה אלהים וזולתך ואיכא דאמרי אמרו לו לר' אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן אף לימות המשיח אינן בטלין היינו דשמואל פליגא דר' חייא בר אבא אל אביי לרב דימי ואמרי לה לרב אריא ואמרי לה רב יוסף לרב דימי ואמרי לה לרב אריא חרבך על ירך גבור הודך והדרך אל רב כהנא לומר ברביה א"ר דרב הונא בדבריה תורה כתיב אל ל אינן מקרא יוצא מידי פשוטו א"ר כהנא כד הוינא בר תמיני סרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מידי פשוטו עד השתא מאי קמ"ל דליגמר איניש והדר ליסבר: סימן זרות: א"ר ירמיה א"ר אלעזר שני תלמידי חכמים המחזירין זה לזה בהלכה הקב"ה מצליח להם שנאמר והדרך צלח אל תקרי והדרך אלא והדרך ולא עוד אלא שעולין לגדולה שנאמר צלח רבב יכול אפילו שאל לשמה תלמוד לומר על דבר אמת יכול אם הגינס דעתו ת"ל וענוה צדק ואם עושיין כן זוכין לתורה שניתנה בימין שנאמר ותורך גוראות ימינך רב נחמן בר יצחק אמר זוכין לדברים שנאמרו בימינה של תורה דאמר רבא בר רב שיאל ואמרי לה אמר רב יוסף בר חמא א"ר ששת מאי דכתיב אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד אלא בימינה אורך ימים איכא עושר וכבוד ליכא אלא למיימינין בה אורך ימים איכא וכ"ש עושר וכבוד למשמאלים בה עושר וכבוד איכא אורך ימים ליכא א"ר ירמיה אמר ר' שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים הנחזין זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מקשיב להן שנאמר אז נדברו יראי ה' וגו' אין דיבור אלא נחת שנאמר ידבר עמים תחתיו מאי ולחושבי שמו א"ר אמי אפילו חישב לעשות מצוה וגאנס ולא עשה מעלה עליו הכתוב כאילו עשה א"ר חנינא בר אידי כל העושה מצוה כמאמרה אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר שומר מצוה לא ידע דבר רע א"ר אסי ואיתימא ר' חנינא אפילו הקב"ה גוזר גזירה הוא מבטלה שנאמר באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה וסמוך ליה שומר מצוה לא ידע דבר רע אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים מקשיבים זה לזה בהלכה הקדוש ב"ה שומע לקולן שנאמר והיושב בגנים חברים מקשיבים לקולך השמעני ואם אין עושיין כן גורמין לשכינה שמתלקת מישראל שנאמר ברח דודי ודמה וגו' אמר רבי אבא א"ר שמעון בן לקיש שני ת"ח המדגילים זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא אורבין שנאמר ודגלו עלי אהבה אמר רבא והוא דידי עי צורתא דשמעתא והוא דלית להו רבה במתא למיגמר מיניה א"ר אבא א"ר שמעון בן לקיש יגדלו המלוה יותר מן העושה צדקה ומטיל בכים יותר מכולן א"ר אבא אמר ר' שמעון בן לקיש האם תלמיד חכם נוקם ונוטר כנחש הוא חגריהו על מתניך אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכונתו אמר רב כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש ואמרי לה אמר רב אסי אמר ר' אבא אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש יכל המגדל כלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמס מרעהו

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה ומיני ומתלמן הס"ד ואח"כ מ"ה ע"ש וכדו הס"ד ואח"כ מ"ה ליימינין בה שמעפשינן כ"ל ותיבן על מורה נחלק ו"צ ע"ז בדף פ"ב ע"ב:

גליון הש"ס

גמ' אלא שיעבור גלויות ע"י פסחים ג ע"ב:

לעני רש"י

מקור"ה [מצובריא] א"ה.

מוסף רש"י

באלה מקל (פסחים ב.)
למזמרות. שומרין כן הכניסו (שביב ב.) בירית. והוא כמין אצבעה ששוקים עמה מבל שמוקס להקוין שג' יפלו טהורה. דלמי כשטיי היא אלה שמשית לנמי שוקים, והו טענתה הכלים לזמן טהורה, ויוצאין בה. שברך לו עם, כמו שוקים ולא היו משאו ויואלין לזמן דלשמיטתה היא לא עלמה ומתו (שביב ט.) אשרגא בטיהרא. נר כדכריס לזי מארי (חולין ט.) כל הנביאים לא נתבאר. הטינות והשמות (ברכות ד.) טובה דלשלל (שנהדרין ט.) עין לא ראתה. לא נראה ולא נגלת לזוס נבא עין זוס נבא לא רחמה את אשר יעשה הקב"ה למחמה לו זולתי עינין אתה אלהים (שביב ט.) ד' לזין קן דלנר (שנהדרין ט.) אין מקרא יוצא מידי פשוטו. ואפי' דלדקעין לא לירשע, מידי פשוטו מילא לא נפיק לגמרי (בבבא ד.) למיימינין בה. במקום ככל כחם ועיוריה לעת סודה כלסד השמטת דיד יוניי סה"ס עיקר (קטן פה.) ידבר עמים החתוה. יעל עמיס תחתו (פסחים יא.)

מוסף תוספות

- א. דבמסכת תענית (דף יג.) ועם אשכחן אין בין ירשיר, דקאמר אין בין שלש אמצעות וכי חימא גנא ושייר והא אין בין קמיי, ופי"ח ותסברא אין בין ודוקא והא שייך חיבה ומשני אי משום חיבה לאו שיווא הוא, מכל מקום משמע דאי הוא משייר ליה לא הוה קשיא ליה ככל אף על גב דקתני אין בין. מוס' מגילה ט.